

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 2. Inspirationes exequendi motiva.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Suo ad ostium, & pulso. Apoc. 3. 20. Quoties sponſus provocat ad dilectionem, ad virtutes; toties pulſat, ut aperiatur. S. Laurentius Juſt. de caſto connub. c. 11.

Quid ſunt illæ manifeſtationes, interni luminis, niſi dies electæ mentis? Aliquando nos in contemplatione internæ lucis excipit; quândo que labi uſque ad præferendas humanitatis tenebras relinquit. S. Greg. l. 1. in 1. Reg. 1.

Sagitta eſt inſtinctus S. Spiritus. Tres ſunt autem ſpirituales ſagittæ, quas mittere ſolet Chriſtus: videlicet timoris, doloris, amoris. Timor pœnam, dolor culpam, amor gloriam reſpicit. *Et ego tres ſagittas mittam.* 1. Reg. 20. 20. Sanct. Bonaventura l. 7. in Pent.

§. II.

Inſpirationes exequendi motiva.

Hodie ſi vocem ejus audieritis. Pf. 94. 8. Utilius namque, & multò ſalubrius eſt, hodie audire eum conſulentem, conſolantem, admonentem, docentem; & ut multum arguentem, increpantem, corripientem: quàm in die illa tam amarâ, tam lugubri, tam tenebroſâ, audire illum judicantem, indignantem, ulciſcentem, ſævientem, condemnantem. S. Bernardus ſerm. de verbis Abacuc. Via Dei eſt, per quam ad nos venit, interna aſpiratio. Via Dei, per quam ad illum imus, bona operatio. Hugo à S. Viſt. in Pf. 118.

Aperi mihi ſoror mea &c. Cant. 5. 2. Ponit his verbis rationes, ad ſuadendum peccatori, ut aperiatur Deo. Cùm ait: *aperi mihi;* inſinuat aperuiſſe peccatorem alijs, vel aperire ſolere. Etenim ad januam cordis ſtat etiam diabolus pulſans; ſed aliò modò, quàm Deus. Sicut enim in palatijs regum plures ſunt ordines portarum, antequam perveniatur ad ſecretum cubiculum; ita cor hominis plures continet portarum ordines. Quinque ſenſus ſunt portæ; magis intimæ ſenſus interni, phantafia, appetitus ſenſitivus: per quas etiam intrat diabolus; & vehementius pulſat; cùm ſcædas cogitationes excitat, & immittit; quas David Pf. 77. 49. vocat *immiſſiones per Angelos malos.* Et ſic miſit diabolus in cor Judæ, ut traderet Chriſtum. Joan. 13. 2. Diabolus quidem immiſit; ſed Judas admittit, & conſenſit; & ideo ad poſſidendum cor ejus intravit; cùm tamen illam immiſſionem potuiſſet repellere. Univerſa enim diaboli poteſtas non ampliùs ſe extendit, quàm ad pulſandum per has januas. At ulterius eſt intimior cordis janua ad ſuperiorem ſpiritus partem; ad quam ſolus Deus immediatè pulſare poteſt, immittendo in intellectum, & voluntatem, piæ cogitationes, & ferventes affectus. *Aperi mihi.* q. d. aperuiſti januam cordis tui diabolo, & hoſti, qui tuum ſitebat interitum: cur ergo non aperis mihi Creatori, Redemptori, ac Patri tuo? qui tuam cupio ſalutem. Aperuiſti tyranno; aperi legitimo Domino: aperuiſti lupò, qui intravit, ut perderet, & mactaret; aperi proprio Paſtori, qui intrare cupit, ut te paſcat, & tæceatur. *Aperi mihi ſoror mea.* q. d. mitte ti-

tulis es mea; eiſdem teneris aperire mihi: non enim pulſo ad januam alieneæ domus, ſicut diabolus; ſed propria. Facta es mea *ſoror* per Incarnationem; *amica* per Paſſionem, qua reconciliavi te Deo: *Columba*, per miſſionem Spiritus S. quam tibi merui: & tandem facta es *immaculata*. Vel ſic, *aperi mihi*, que in Baptiſmo effecta es mihi *ſoror* per gratiam, meæ divinæ conſors naturæ: *amica* per charitatem: *columba* per inſuſionem Spiritus S. *immaculata* per munditiàm ab omni macula. *Caput meum plenum eſt rore*: quia Divinitas, que caput meum eſt, rore tuorum peccatorum eſt quaſi cooperta, & valde deſpecta; dum mihi viliffimas præponis creaturas. *Et cincinnati mei*, id eſt, attributa, perfectiones meæ; *plena ſunt guttus nocturni*; quoniam à te etiam deſpiciuntur. Contemnis meam miſericordiam, bonitatem, patientiam, juſtitiàm, & liberalitatem; tuasque voluptates, & concupiſcentias, præfers illis. *Cincinnati etiam mei*, id eſt beneficiæ, & operæ, quæ à me in tui bonum procedunt, plena ſunt tuis ingratiudinibus; quoniam contra me illis aberis. Denique *caput meum plenum eſt rore nocturno*, quaſi gelidum; dum non amatur à te, nec à multis Fidelibus meis: ſed videor eſſe in Mundo, velut in nocte, rore, & gelu frigidò, de Ponte hic Exh. 8. §. 1.

Expoliavi me univèrſa meâ. Cant. 5. 3. Sponſa pulſanti Sponſo tardat aperire. Ille declinaverat, atque tranſierat. Cum quanto damno poſtea quaſitus ab illa! in *vineris me custodes &c.* Naxera in Joſ. 24. §. 19.

Merito dicit: *labia ejus lilis diſtillantia myrrham plenam* Cant. 5. 13. docent enim in præſenti vita mortificationem, B. Theodoretus hic.

Stella dederunt lumen - dixerunt, adſumus. Baruch. 3. 34. 35. His anima comparatur, quando vocatur à Deo per inſpirationem: & ipſa currit per deſiderium. Sanct. Bonavent. hexam. l. 20.

Mirum! hortatur, & obſecat DEUS mortalem, obſecat DEUS lutum, obſecat Creator creaturam, obſecat Dominus ſervum; idque intrinſecus in anima: & alios quidem alloquitur amice ut filios, alios ut fratres; alios ut zemicos compellit, caſtigat, ad ſe attrahit; ineffabili, & mentali, charitate cor exhilarat, edulcat, calefacit; à terrenis tranſfert, & ad cœleſtia vocat. S. Chryſoſt. ſerm. in Pent.

Velociter currit ſermo Dei; & velocem deſiderat habere ſequentem. S. Bern. l. de vijs vitæ &c. Quanta, & quàm ineffabilis divinæ dignationis bonitatis! quæ quotidie conſpicit nos, infelices, avertentes aures, obdurantes corde: & nihilominus clamat ad nos, & jugiter clamat in plateis, verè in plateis, quia in latitudine charitatis. Ecce enim bonorum meorū non eges, Domine! & tamen dicis: convertimini filij hominum. Et iterum clamitas, revertere, revertere &c. ut in te uideamur te. Idem ſerm. de ſeptem ſpirit.

Prævenienti miſericordiæ, ut veritas noſtræ conversionis occurrat; necelle eſt, ut de cœtero ſanctimoniam ſeſtemur, & pacem; ſine qua nemo

nemo videbit DEUM. Idem f. 1. in annunt.
B. V.

Tentatio diabolica noctem ingerit, inspiratio divina diem facit: toties verò noctis tenebras incurrimus; quoties per ignorantiam, vel per malitiam, peccamus. Richardus à S. Vict. l. de Verbo incarn. c. 14.

DEUS bone! si inspirationes divinas, secundum omnem earum virtutis amplitudinem, & extensionem, recipemus, quantos brevi tempore in sanctitate progressus faceremus! Sanct. Francisc. Salesius l. 2. cap. 11.

TITULUS XIV. INTELLECTUS.

Collum tuum sicut monilia, Cant. 1. 9. Nihil verisimilius, probabiliusve, elucet, quam ipsum animæ intellectum colli nomine designari. An non tibi videtur colli quodammodo vice fungi intellectus, per quem tua anima trajicit in se spiritus vitalia alimenta, atque in quædam transfundit viscera morum, affectuumque suorum? S. Bernardus f. 41. hic.

Homo sanctus in sapientia (scilicet intellectus) *manet sicut sol.* Eccl. 27. 12. Et de malis Sap. 5. 6. *Sol intelligentia non est ortus nobis.* Sicut enim Sol Mundum; ita intellectus suis cogitationibus, & notitijs, animam illustrat. Et sicut radij solis, quoadusque in aliquo objecto sistant, debiles sunt: ut in media aeris regione perspicitur; qui, quia illic non sistant, sed velociter transeunt; nullum calorem gignant: ut primum autem ad terram, aut ad quidquam aliud firmum, perveniunt, calorem causant, & aliquando ignem accendunt; si v. g. in speculum reverberent: sic cogitationes ex intellectu, velut radij de sole prodeuntes, priusquam in voluntate sistant, debiles exeunt. Si verò in ea sistant, ipsaque sit, ut speculum, tersa, & munda; divinum amorem inflammant. Sicut David expertus Psalm. 38. 4. *Concaluit cor meum intra me.* Diez conc. 2. in festo S. Francisci.

Osulabatur pedes ejus. Luc. 7. 38. Sunt duo labia, quibus Domini premendi sunt pedes, affectus bonus, & intellectus verus; de quibus Job 8. 21. dicitur: *donec impleatur risu os tuum, & labia tua jubilò.* Jubilus verò est ineffabilis mentis læticia, quam lingua explicare non novit; quò repletur affectus bonus, cum, per gratiam, & gloriam, ineffabilem recipit bonitatem; & intellectus verus fulgentissimam suscipit, & inextinguibilem claritatem: quos semper velut labia quædam aperiri à Domino postulabat David dicens Psalm. 50. 17. *Domine, labia mea aperies;* ut affectus ad bonum, & intellectus sit apertus ad verum, Simon Cass. l. 8. c. 40.

Calceamenta in pedes ejus. Luc. 15. 22. dantur, quæ pedum sunt, munimenta. Sunt etenim pedes, affectus, & intellectus; quibus invisibiliter velut visibiliter ambulamus: quos morticinis pellibus oportet esse munitos; nè pro vero falsum recipiat intellectus; aut malò, pro bono, noster ligetur affectus. Inevitabilis enim mors consuevit suis à viventibus, detractis pellibus homines per suæ invitationis communire terrorem. Idem ib.

Vitæ erat lux hominum. Jo. 1. 4. Nunquid lux pecorum? Videamus, quid sit lux hominum. Non distas à pecore, nisi intellectu. Noli aliunde gloriari: S. August. tr. 3. in Joan.

Animæ nostræ oculus intelligentia est. Sicut enim oculò corporis lux corporea, & cætera quæque corporalia, videntur; ita Deus, qui est lumen incircumscriptum, & ejus invisibilia, ut cunque intellectu percipiuntur. S. Bernardus l. 5. in assumpt. B. V.

Visionem divinam consequitur mutabilitas intellectus, & voluntatis. Intellectus quidem: quia cum perventum fuerit ad primum causam, in qua omnia cognosci possunt, inquisitio intellectus cessat. Mobilitas autem voluntatis cessat; quia adeptò sine ultimò, in quo est plenitudo totius bonitatis, nihil est, quod desiderandum restet. S. Thom. Aqu. opusc. 9. c. 149.

Sicut Deus prima Veritas est objectum intellectus, & finis, & ideo quies ejus; sic Deus summum bonum est objectum, & finis affectus & quies. Idem opusc. 10. c. 26.

Tres sunt virtutes intellectuales; scilicet scientia, prudentia, & sapientia. Scientia, est cognitio, quæ habetur de creaturis; prudentia est cognitio intellectualis de actibus humanis; sapientia verò est cognitio speculativa, quæ habetur de divinis cum sapore devotionis. Sanct.

Vincent. Ferr. f. 5. Dom. 23. post Trinit.

